

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci navrhovatelů: **a) SVS Delta Racing Team, z.s.**, se sídlem Dolní 61, Kobernice u Brna, zastoupený MUDr. Mgr. Danielelem Mališem, LL.M., advokátem Mališ Nevrkla Legal, advokátní kancelář s.r.o., se sídlem Na Rybníčku 5, Praha, **b) BIKE PARK, z.s.**, se sídlem Potocká 7, Brno, zastoupený Mgr. Janem Pořízkem, advokátem Mališ Nevrkla Legal, advokátní kancelář s.r.o., se sídlem Na Rybníčku 5, Praha, proti odpůrci: **Městský úřad Slavkov u Brna**, se sídlem Palackého náměstí 65, Slavkov u Brna, za účasti: **obec Vážany nad Litavou**, se sídlem Vážany nad Litavou 125, zastoupená Mgr. Františkem Štouračem, advokátem se sídlem Masarykova 34, Brno, o návrhu na zrušení opatření obecné povahy ze dne 12.9.2017, č.j. SC/48341-17/6885-2017/PI, kterým byla stanovena přechodná úprava provozu na silnici č. III/4194 a na veřejně přístupné účelové komunikaci p.č. 2093, 1452 a 2170 v katastrálním území Vážany nad Litavou, okres Vyškov, kraj Jihomoravský,

t a k t o :

- I. Opatření obecné povahy Městského úřadu Slavkov u Brna ze dne 12.9.2017, č.j. SC/48341-17/6885-2017/PI, kterým byla stanovena přechodná úprava provozu na silnici č. III/4194 a na veřejně přístupné účelové komunikaci p.č. 2093, 1452

a 2170 v katastrálním území Vážany nad Litavou, okres Vyškov, kraj Jihomoravský, se dnem vyhlášení tohoto rozsudku **zrušuje**.

- II. Odpůrce **je povinen** nahradit navrhovateli a) náklady řízení ve výši 17 342 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám MUDr. Mgr. Daniela Mališe, LL.M., advokáta Mališ Nevrkla Legal, advokátní kancelář s.r.o., se sídlem Na Rybníčku 5, Praha.
- III. Odpůrce **je povinen** nahradit navrhovateli b) náklady řízení ve výši 9 144 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Jana Pořízka, advokáta Mališ Nevrkla Legal, advokátní kancelář s.r.o., se sídlem Na Rybníčku 5, Praha.
- IV. Odpůrce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- V. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatelé se domáhají zrušení opatření obecné povahy ze dne 12.9.2017, č.j. SC/48341-17/6885-2017/PI, kterým byla odpůrcem stanovena přechodná úprava provozu na silnici č. III/4194 a na veřejně přístupné účelové komunikaci p.č. 2093, 1452 a 2170 v k.ú. Vážany nad Litavou, okres Vyškov, kraj Jihomoravský (dále jen „účelová komunikace“), podle projektové dokumentace vypracované URBANIA s.r.o., která je nedílnou součástí tohoto opatření obecné povahy. Důvodem stanovení přechodné úpravy provozu je uzavírka veřejně přístupné účelové komunikace při obnově propustku na pozemku p.č. 1618 v k.ú. Vážany nad Litavou.

I. Shrnutí návrhové argumentace

Navrhovatelé namítají, že přechodná úprava provozu na komunikaci zasahuje do jejich vlastnického práva, neboť jim znemožňuje užívat jejich pozemky, které jsou již déle než 15 let používány jako sportoviště, v souladu se souhlasem Městského úřadu Slavkov u Brna s provedením ohlášených terénních úprav ze dne 27.11.2007, č.j. SÚ/23180-07/7617-2007/SV, a ze dne 7.8.2008, č.j. SÚ/14756-08/4505-2008/SV (dále jen „souhlasy“).

Navrhovatelům je v důsledku přechodné úpravy provozu znemožněno na sportovišti budovat bikepark pro tzv. four-cross závodistiště upravených horských kol a tratí pro enduro kola a enduro motocykly. K této činnosti přitom nezbytně potřebují umožnit příjezd motorových vozidel včetně nákladních automobilů ke svým pozemkům. Bez zajištění spojení pozemků se sítí pozemních komunikací na ně nelze dovážet materiál používaný při provádění terénních úprav, zejména zeminu vytěženou

při hloubení základů a podzemních podlaží jiných staveb, a dopravovat stroje nezbytné k provádění terénních úprav (buldozery).

Navrhovatelé dále namítají, že přechodná úprava provozu na komunikaci zasahuje i do jejich práva na obecné užívání komunikace, jež odvozují z § 19 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích (dále jen „zákon č. 13/1997 Sb.“). Toto veřejné subjektivní právo jim svědčí zejména z toho důvodu, že účelovou komunikaci užívají jako jedinou vhodnou přístupovou cestu ke svým nemovitostem.

Navrhovatelé podrobnou argumentací dovozují, že přechodná úprava provozu obsažená v napadeném opatření obecné povahy nebyla vydána zákonem stanoveným postupem, není proporcionální sledovanému cíli a citelně zasahuje do jejich práv. Z výše uvedených důvodů se domáhají jejího zrušení. Navrhovatelé setrvali na svém procesním postoji po celou dobu řízení před soudem.

II. Shrnutí stanoviska odpůrce

Odpůrce především uvádí, že řada argumentů předestřená navrhovateli se vůbec netýká přezkumu napadeného rozhodnutí, souvisí s jinými řízeními. Proto jsou tyto argumenty pro posouzení zákonnosti napadeného opatření obecné povahy irelevantní. Odpůrce v této souvislosti poukazuje pouze na to, že navrhovatelé provádí terénní úpravy již několik let v rozporu s vydanými souhlasy.

Odpůrce neshledává žádný návrhový bod důvodným a navrhuje, aby soud návrh zamítl. Odpůrce na svém procesním stanovisku setrval po celou dobu řízení před soudem.

III. Shrnutí stanoviska osoby zúčastněné na řízení

Osoba zúčastněná na řízení k návrhu na vydání předběžného opatření uvedla, že cílem přechodné úpravy provozu na komunikaci není poškodit navrhovatele, nýbrž uzavřít komunikaci za účelem realizace obnovy propustku. Dále upozorňuje na to, že stavbu propustku provázejí problémy spočívající v poškozování dopravního značení i přilehlé ornice, neboť nákladní vozidla neoprávněně vjíždějící na komunikaci zvolila objízdnu trasu přes ornou půdu. Osoba zúčastněná na řízení má tvrzení navrhovatelů za nedůvodná a účelová.

IV. Posouzení věci

Zdejší soud byl při rozhodování vázán rozsahem a důvody návrhu (§ 101d odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“). V důsledku novely s.ř.s. zákonem č. 303/2011 Sb. došlo k výraznému posílení zásady dispoziční a zásady koncentrační v řízení o přezkumu opatření obecné povahy, z čehož plyne, že přezkum opatření obecné povahy je nad rámec uplatněných návrhových bodů a vad, které soud zohledňuje z úřední povinnosti, v zásadě vyloučen.

V daném případě byla podle § 77 odst. 5 zákona 361/2000 Sb. opatřením obecné povahy stanovena přechodná úprava provozu na silnici a veřejně přístupné účelové komunikaci. Z dokumentace zaslané odpůrcem vyplynulo, že napadené opatření obecné povahy bylo vyvěšeno na úřední desce odpůrce dne 12.9.2017 a v souladu s § 77 odst. 5 větou poslední zákona 361/2000 Sb. nabylo účinnosti dne 17.9.2017.

Pokud jde o přípustnost návrhu, tak přípustným je ten návrh, který tvrdí zkrácení navrhovatele na jeho právech napadeným opatřením obecné povahy. Navrhovatel tedy musí předně tvrdit, že existují určitá jemu náležející subjektivní práva, která jsou opatřením obecné povahy dotčena. To, zda je dotčení podle povahy věci vůbec myslitelné, závisí na povaze, předmětu, obsahu a způsobu regulace prováděné konkrétním opatřením obecné povahy, přičemž platí, že v pochybnostech je nutno přiklonit se k přípustnosti soudní ochrany (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, č. 1910/2009 Sb. NSS).

Soud má za to, že aktivní procesní legitimace navrhovatelů je nepochybná, neboť přechodnou úpravou provozu bylo navrhovatelům znemožněno v uzavřené části užívat účelovou komunikaci jako přístupovou cestu k jejich nemovitostem. Tuto skutečnost ostatně odpůrce ani nezpochybňuje. Navrhovatelé tedy byli k podání návrhu ve smyslu § 101a a násl. s.ř.s. oprávněni, neboť jejich procesní legitimace se odvíjí od jejich práv vlastnických, o nichž tvrdí, že byla opatřením obecné povahy zkrácena. Pokud jde o posouzení, zda stanovením přechodné úpravy provozu došlo k materiálnímu dotčení navrhovatelů na jejich právech nezákonným způsobem, to je již otázkou důvodnosti návrhu.

Pokud jde o další podmínky řízení, i ty má soud za splněné; o pasivní legitimaci odpůrce coby obecního úřadu obce s rozšířenou působností, který má ve smyslu § 77 odst. 1 a § 124 odst. 6 zákona č. 361/2000 Sb. kompetenci stanovit místní a přechodnou úpravu provozu na pozemních komunikacích na silnici II. a III. třídy, místní komunikaci a veřejně přístupné účelové komunikaci, ani o včasnosti podání návrhu nevznikly v průběhu řízení jakékoli pochybnosti (§ 101a odst. 3 a § 101b odst. 1 s.ř.s.).

Napadeným opatřením obecné povahy byla podle § 77 odst. 5 zákona č. 361/2000 Sb. stanovena přechodná úprava provozu na silnici č. III/4194 a na účelové komunikaci podle projektové dokumentace, která je nedílnou součástí tohoto opatření obecné povahy. Z napadeného opatření obecné povahy plyne, že důvodem stanovení přechodné úpravy provozu je uzavírka účelové komunikace při obnově propustku na pozemku p.č. 1618 v katastrálním území Vážany nad Litavou. K této úpravě dala podnět osoba zúčastněná na řízení. Pokud jde o podmínky provedení přechodné úpravy provozu, tak z nich mimo jiné plyne, že termín přechodné úpravy provozu bude stanoven v rozhodnutí silničního správního úřadu ve věci povolení uzavírky účelové komunikace a že přechodná úprava provozu musí být provedena jen po nezbytně nutnou dobu. V rámci přechodné úpravy provozu nebyla vymezena trasa objížďky.

Z projektové dokumentace vypracované URBANIA s.r.o., která je nedílnou součástí opatření obecné povahy, plyne, že přechodná úprava provozu je realizována umístěním dvou přenosných dopravních značek B1 – zákaz vjezdu všech vozidel v obou směrech – a dvou dopravních zařízení Z2 – zábrana pro označení uzavírky – na účelové komunikaci, souběžně s umístěním dopravní značky IP 10a – slepá pozemní komunikace s dodatkovou tabulkou E 3a vzdálenost s údajem „1 700 m“ na účelové komunikaci a dvou dopravních značek IP 10b – návěst před slepou pozemní komunikací – na silnici č. III/4194.

Mezi účastníky řízení není sporu, že předmětem přechodné úpravy provozu na účelové komunikaci a silnici č. III/4194 je úplné uzavření provozu na účelové komunikaci.

Mezi účastníky řízení dále není sporu o to, že dne 6.9.2017 bylo vydáno stavební povolení na stavbu propustku a že dne 14.9.2017 pod č.j. SU/49957-17/9985-2017/Hro vydal Městský úřad Slavkov u Brna, silniční správní úřad, rozhodnutí o povolení úplné uzavírky z důvodu stavby propustku.

V posuzovaném případě odpůrce postupoval podle § 77 odst. 5 zákona č. 361/2000 Sb., podle něhož místní a přechodnou úpravu provozu na pozemních komunikacích stanoví příslušný správní orgán opatřením obecné povahy, jde-li o světelné signály, příkazové a zákazové dopravní značky, dopravní značky upravující přednost a dodatkové tabulky k nim nebo jiné dopravní značky ukládající účastníku silničního provozu povinnosti odchylné od obecné úpravy provozu na pozemních komunikacích. Opatření obecné povahy nebo jeho návrh zveřejní příslušný správní orgán na úředních deskách obecních úřadů v obcích, jejichž správních obvodů se opatření obecné povahy týká, jen vztahuje-li se stanovení místní nebo přechodné úpravy provozu na pozemních komunikacích k provozu v zastavěném území dotčené obce nebo může-li stanovením místní nebo přechodné úpravy provozu na pozemních komunikacích dojít ke zvýšení hustoty provozu v zastavěném území dotčené obce. Jde-li o stanovení přechodné úpravy provozu na pozemních komunikacích, nedoručuje příslušný správní úřad návrh opatření obecné povahy a nevyzývá dotčené osoby k podávání připomínek nebo námitek; opatření obecné povahy nabývá účinnosti pátým dnem po vyvěšení.

Citované ustanovení ve spojení s § 124 odst. 6 zákona č. 361/2000 Sb. svěřuje obecním úřadům obcí s rozšířenou působností pravomoc stanovit opatřením obecné povahy na silnicích II. a III. třídy, místních komunikacích a veřejně přístupných účelových komunikacích místní a přechodnou úpravu provozu odchylnou od obecné úpravy provozu na pozemních komunikacích; typicky půjde o zákazové nebo příkazové dopravní značky, případně dodatkové tabulky k nim.

Zároveň však mají tytéž úřady coby příslušné silniční správní úřady ve smyslu § 24 ve spojení s § 40 odst. 4 písm. a) zákona č. 13/1997 Sb. pravomoc k omezení obecného užívání komunikace v podobě částečné nebo úplné uzavírky provozu.

Podle § 24 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb. může být provoz na dálnicích, silnicích, místních komunikacích a veřejně přístupných účelových komunikacích částečně nebo úplně uzavřen, popřípadě může být nařízena objížďka. Nikdo nemá nárok na náhradu případných ztrát, jež mu vzniknou v důsledku uzavírky nebo objížďky.

Zdejší soud má za to, že se v případě právní úpravy řízení a rozhodnutí o uzavírce jedná o právní úpravu se speciálním předmětem, čemuž odpovídá i podrobně regulovaná úprava tohoto řízení, včetně náležitostí rozhodnutí o uzavírce.

Zákonodárce koncipoval řízení o uzavírce jako správní řízení o žádosti osoby, v jejímž zájmu má dojít k uzavírce. Jeho výsledkem je rozhodnutí, které lze napadnout odvoláním, jež nemá odkladný účinek. V rámci tohoto řízení silniční správní úřad uzavírku projedná s vlastníkem pozemní komunikace, která má být uzavřena, s vlastníkem pozemní komunikace, po níž má být vedena objížďka, s obcí, na jejímž zastavěném území má být povolena uzavírka nebo nařízena objížďka, s Policií České republiky, případně s provozovatelem dráhy. Silniční správní úřad při rozhodování o uzavírce dbá, aby uzavírka byla vždy omezena na nejkratší možnou dobu, objížďka byla řádně technicky zabezpečena a byla z hlediska provozu vyhovující a aby byl umožněn přístup k sousedním nemovitostem (§ 24 odst. 2 a 4 zákona č. 13/1997 Sb.).

Zákon č. 13/1997 Sb. dále, pokud jde o náležitosti žádosti o povolení uzavírky a o nařízení objížďky a náležitosti rozhodnutí v těchto věcech, odkazuje na prováděcí předpis, kterým je vyhláška č. 104/1997 Sb.

Podle § 39 odst. 4 vyhlášky č. 104/1997 Sb. rozhodnutí o povolení uzavírky a nařízení objížďky mimo jiné obsahuje přesné označení uzavírky podle staničení dotčené komunikace, popřípadě místopisného průběhu (písm. a/), dobu trvání uzavírky (písm. b/), stanovení trasy objížďky (písm. c/), jméno popřípadě jména a příjmení pracovníka odpovědného za organizování a zabezpečení akce (prací) (písm. d/), stanovení dopravního značení v místě uzavírky a na trase objížďky (písm. f/).

Řízení o omezení obecného užívání komunikace uzavírkami a objížďkami je tedy formalizovaným řízením, vedeným silničním správním úřadem, s vymezeným okruhem účastníků a předmětem řízení, jehož výsledkem je rozhodnutí silničního správního úřadu o uzavírce, jehož nezbytnou náležitostí je i stanovení dopravního značení v místě uzavírky a na trase objížďky. V případě uzavírky komunikace se přitom nepochybně jedná o nejsilnější zásah do funkce pozemních komunikací.

K otázce účastenství v řízení o uzavírce přitom z judikatury Nejvyššího správního soudu plyne, že účastníkem řízení o omezení obecného užívání komunikace uzavírkami a objížďkami jsou pouze osoby uvedené v § 24 odst. 2 zákona č. 13/1997 Sb., mezi nimiž nejsou vlastníci s komunikací sousedících nemovitostí; obecná ustanovení o účastenství v řízení podle správního řádu se podle Nejvyššího správního soudu v tomto řízení neuplatní. „*Jasná úprava režimu podle § 24 odst. 1 a 2 zákona o pozemních komunikacích přitom jiný výklad než ten, který schválil krajský soud,*

nepřipouští. Smyslem § 24 odst. 1 je upravit možnost omezení obecného užívání pozemních komunikací a reagovat na situace, kdy vznikne taková potřeba. Ta může vzniknout jak v důsledku velkého rozsahu zvláštního užívání (např. stavebními pracemi na přilehlé nemovitosti, jejichž provádění vyžaduje zábor pozemní komunikace vyvolávající zúžení či neprůjezdnost jízdního pruhu), tak i v důsledku jiných činností nebo událostí (údržba pozemní komunikace, obnova vodorovného dopravního značení, havárie, sesuv půdy atd. – srov. k tomu Černínová, M. – Černín, K. – Tichý, M. Zákon o pozemních komunikacích: Komentář. Wolters Kluwer, Praha 2015, § 24, bod 4). To se stalo i v této věci. V důsledku předchozích stavebních prací vyvstala na komunikaci potřeba její opravy, neboť již nesplňovala podmínky, které by umožňovaly bezpečný provoz na ní. Povinnost konat vše pro to, aby mohly být komunikace plně využity ke svému účelu, mají především vlastníci komunikací (např. povinnosti vlastníků komunikací podle § 9 odst. 3 nebo § 27 odst. 2) a silniční správní úřady (ukládání opatření k nápravě a sankci)...Z cit. ustanovení jasně vyplývá, že účastníky řízení nejsou žádné jiné osoby. Tento závěr nelze rozšiřovat ve světle úpravy správního řádu o účastenství v řízení tak, jak se mylně domnívá stěžovatelka. Lze si ostatně jen stěží představit, že by nezákonnost uzavírky mohl napadnout kterýkoliv, byť i jen náhodný uživatel uzavřené komunikace. Úprava v § 24 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích je ve vztahu ke správnímu řádu úpravou speciální a správní řád se proto v tomto konkrétním případě podpůrně nepoužije.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30.3.2016, č.j. 10 As 264/2015-46). V citovaném případě Nejvyšší správní soud posuzoval situaci, kdy žalobkyně a osoba zúčastněná na řízení byly vlastníky nemovitostí, které bezprostředně sousedily s veřejně přístupnou účelovou komunikací, na níž byl provoz úplně uzavřen, a tato komunikace zároveň byla jedinou možnou příjezdovou komunikací k jejich nemovitostem. Proto podaly proti rozhodnutí silničního úřadu o úplné uzavírce odvolání, které příslušný silniční správní úřad zamítl pro nepřipustnost z toho důvodu, že bylo podáno osobami, které nejsou účastníky předmětného řízení. Správnost právního názoru silničního správního úřadu v této věci potvrdil Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku.

K tomu zdejší soud dodává, že řízení o uzavírce bude zpravidla navazovat na řízení podle stavebního zákona, nepůjde-li o uzavírku z důvodu havárie či závady na komunikaci. Ve stavebním řízení přitom vlastníci dotčení stavbou mohou uplatňovat svá práva, včetně práva na zachování přístupu ke své nemovitosti. Pokud v důsledku uzavírky na základě žádosti stavebníka, jako tomu bylo v nyní posuzovaném případě, nedojde k zajištění přístupu sousedních vlastníků k jejich nemovitostem, tak za situace, kdy v řízení o uzavírce veřejné právo jejich účastenství nepřipouští, vlastníci sousedních nemovitostí se ochrany svého vlastnického práva mohou domáhat soukromoprávními prostředky. V této souvislosti z judikatury Nejvyššího soudu plyne, že uživatelům ani dalším osobám se neodškodňují nepříznivé důsledky uzavírek pozemních komunikací z důvodu opravy či rekonstrukce. Obsahuje-li však rozhodnutí o uzavírce či stavební povolení povinnost zajistit, aby při uzavírce nebyl přístup k

přilehlým nemovitostem znemožněn, tak její nesplnění představuje porušení právní povinnosti (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25.3.2008, sp. zn. 25 Cdo 1905/2005).

Podle přesvědčení zdejšího soudu by bylo nelogické a v rozporu s principem efektivity výkonu státní správy, aby souběžně s řízením o uzavírce, které v sobě zahrnuje posouzení všech výše citovaných aspektů uzavírky, včetně zajištění přístupu k sousedním nemovitostem a stanovení dopravního značení, včetně projednání uzavírky s příslušným orgánem policie, tentýž úřad po vydání rozhodnutí o uzavírce, opět tutéž věc – stanovení dopravního značení uzavírky – projednal s příslušným orgánem policie a vydal opatření obecné povahy podle § 171 a násl. správního řádu ve spojení s § 77 odst. 5 zákona č. 361/2000 Sb.

Pokud by tomu tak bylo, tak by bylo rozhodnuto o uzavírce v řízení, aniž by v něm bylo připuštěno účastenství vlastníků sousedních nemovitostí dotčených uzavírkou, a zároveň by byla uzavírka stanovena formou opatření obecné povahy, proti němuž by naopak tytéž subjekty (a navíc i subjekty další) mohly brojít. Takovou eventualitu ostatně nezminil ani Nejvyšší správní soud ve výše citovaném rozsudku ze dne 30.3.2016, č.j. 10 As 264/2015-46.

Zdejší soud dále zdůrazňuje, že veškeré aspekty týkající se délky trvání uzavírky a vymezení vhodné objízdné trasy, k nimž směřuje návrhová argumentace, jsou právě předmětem řízení a rozhodnutí o uzavírce a objížděce ve smyslu výše citovaných ustanovení zákona č. 13/1997 Sb., který v tomto ohledu představuje *lex specialis* k § 77 zákona č. 361/2000 Sb. Napadené opatření obecné povahy na ně ostatně ani žádnou odpověď neposkytuje; plyne z něj pouze stanovení dopravního značení, které účelovou komunikaci uzavírá, a odkaz na budoucí v době vydání opatření obecné povahy neexistující rozhodnutí silničního správního úřadu. I kdyby tedy zákon č. 13/1997 Sb. představoval paralelní právní úpravu stanovení uzavírky a objížděky, napadené opatření obecné povahy by nebylo možno podrobit přezkumu v mezích návrhových bodů, neboť pokud jde o délku trvání uzavírky a stanovení objízdné trasy, neopírá se o žádné skutkové podklady a jeho obsah je v tomto ohledu zcela nekonkrétní, neboť výslovně zmiňuje pouze podmínku, že přechodná úprava provozu musí být provedena jen po nezbytně nutnou dobu.

Zdejší soud tedy dospěl k závěru, že odpůrce se dopustil závažné vady, když formou opatření obecné povahy rozhodl o uzavírce účelové komunikace, ačkoli uzavřít komunikaci dopravními značkami B1 – zákaz vjezdu všech vozidel v obou směrech – a dopravními zařízeními Z2 – zábrana pro označení uzavírky – mohl pouze rozhodnutím vydaným v řízení o uzavírce podle § 24 zákona č. 13/1997 Sb., což ostatně posléze učinil. Tato vada má za následek nezákonnost napadeného opatření obecné povahy. Pokud jde o dopravní značky IP 10a – slepá pozemní komunikace s dodatkovou tabulkou E 3a na účelové komunikaci a IP 10b – návěst před slepou pozemní komunikací – na silnici č. III/4194, ty jsou nedílnou součástí přechodné úpravy vymezené v příloze napadeného opatření obecné povahy; tuto „část“ přechodné

úpravy nelze od stanovení uzavírky oddělit a její samotné ponechání v platnosti by postrádalo smyslu.

Proto soud z výše uvedených důvodů napadené opatření obecné povahy pro nezákonnost podle § 101d odst. 2 s.ř.s. zrušil dnem vyhlášení tohoto rozsudku.

Pokud jde o veškerou návrhovou argumentaci, která se týká jiných řízení a jiných správních rozhodnutí, jejichž předmětem je odstranění terénní úpravy, nařízení zastavení stavebních prací či stavba propustku, ta nikterak nesouvisí s předmětem přezkumu v tomto řízení; proto se jí soud nezabýval.

V. Náklady řízení

Výrok o nákladech řízení navrhovatele a odpůrce se opírá o § 60 odst. 1 s.ř.s. Odpůrce ve věci úspěšný nebyl, neboť napadené opatření obecné povahy bylo zrušeno. Navrhovatelům, kteří měli ve věci plný úspěch, proto přísluší náhrada důvodně vynaložených nákladů řízení proti odpůrci.

Z obsahu soudního spisu vyplývá, že oběma navrhovatelům vznikly v tomto řízení náklady ve výši 5 000 Kč za zaplacený soudní poplatek. Pokud jde o účelně vynaložené náklady právního zastoupení spočívající v odměně zástupce navrhovatele a), jedná se o tři úkony právní služby po 3 100 Kč spočívající v převzetí a přípravě zastoupení, sepsání žaloby a repliky (§ 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu), společně se třemi režijními paušály po 300 Kč (§ 13 odst. 3 citované vyhlášky), a částce 2 142 Kč odpovídající výši daně z přidané hodnoty, kterou je zástupce povinen odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., celkem tedy 17 342 Kč. Pokud jde o účelně vynaložené náklady právního zastoupení spočívající v odměně zástupce navrhovatele b), jedná se o jeden úkon právní služby po 3 100 Kč spočívající v převzetí a přípravě zastoupení (§ 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu), společně s režijním paušálem po 300 Kč (§ 13 odst. 3 citované vyhlášky), a částce 714 Kč odpovídající výši daně z přidané hodnoty, kterou je zástupce povinen odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., celkem tedy 9 144 Kč. Žádná samostatná písemná podání odlišná od jednotných podání vypracovaných zástupcem navrhovatele a) navrhovatel b) nepodal. Pokud jde o další písemná podání navrhovatele a), v nich se opakovala návrhová argumentace a týkaly se aktuálního stavu komunikací po vydání opatření obecné povahy; proto soud náhradu těchto úkonů, jež by měla jít k tíži odpůrce, nepřiznal. Ve věci návrhu na vydání předběžného opatření byli navrhovatelé neúspěšní, proto jim soud náhradu nákladů vynaložených v souvislosti s tímto návrhem nepřiznal. K zaplacení byla odpůrci stanovena přiměřená lhůta.

Ve vztahu k osobě zúčastněné na řízení pak soud rozhodl tak, že nemá právo na náhradu nákladů řízení o žalobě. Osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu pouze těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil; případně jí soud může z důvodů zvláštního zřetele hodných na návrh přiznat i

náhradu dalších nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s.ř.s.). V daném případě však žádná z těchto zákonem předvídaných situací nenastala.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 20. prosince 2017

Za správnost vyhotovení:
R. L.

David Raus, v.r.
předseda senátu